

HENKILÖKOHTAISESTI

Jumalan rakkauden saa omistaa itselleen

Mielettömän mielenkiintoista teologiaa

Loviisasta kotoisin oleva nuori teologianopiskelija Ida Jungner ei alun perin ollut teologiasta erityisen kiinnostunut, vaan oli lähdössä opiskelemaan valtiopopia Åbo Akademiin. Hän ei siinä vaiheessa arvostanut teologiaa yhtä paljon kuin ns. kovia tieteitä. Idalla oli vanhempien ja isovanhempien kautta yhteys Kansanlähetykseen, ja lukion jälkeinen välivuosi suuntautui senkin vuoksi luonnollisesti Ryttylään teologiselle linjalle.

”Ryttylässä monet linjamme luennoitsijoista olivat loistavia. Erityisesti Risto Soramiehen luento siitä, miten nykytilanteessa tarvitaan raamatullista teologiaa, oli innostava”, Ida muistelee. Ryttylän vuoden jälkeen Ida päättikin lähteä lukemaan teologiaa Helsinkiin. Nyt, reilun vuoden opintojen jälkeen, Ida on yhä tyytyväinen valintaansa. ”On ollut mielettömän mielenkiintoista! Teologisessa saa opiskella niin monipuolisesti monenlaisia asioita.” Mielenkiintoisimmiksi aiheiksi Idalle ovat nousseet systemaattinen teologia ja uskonnonfilosofia, joiden parissa saa pohdiskella asioita perusteellisesti.

STI:ssä Ida kävi ensimmäisen kerran jo Ryttylässä opiskelunsa aikana.

”Sain jo silloin kuulla paljon mainosta STI:stä”, Ida kertoo. ”STI on merkinnyt minulle todella paljon. En osannut kuvitellaakaan kuinka rakas ja kodinomainen

paikka STI:stä tulisi. Tykkään yleensäkin järjestötoiminnasta. Toivoisin, etten olisi STI:ssäkään pelkästään saamassa, vaan voisin myös jotenkin toimia paikan hyväksi”, Ida pohtii.

Tulevaisuudessa Idaa kiinnostaisi tutkijan työ tai järjestötyö, jossa saisi hyödyntää teologista osaamista monipuolisesti. ”Minua kiinnostaa yleisesti ottaen enemmän teoreettiset jutut kuin käytännön toiminta. En kuitenkaan halua sulkeutua kammioon työskentelemään, vaan tykkään myös toimia ihmisten kanssa,

Siperia herätti lähetyskiinnostuksen

Viime kesänä Ida sai tutustua lähetystyön arkeen Kansanlähetyksen vajaan kuukauden kestäneessä Siperian-aktiossa, joka suuntautui Omskin miljoonakaupunkiin. Oman mausteensa reissulle antoi 52 tuntia kestänyt junamatka. Matkustaminen venäläisen junan halvimmassa luokassa oli elämys sinänsä! Hartaudet ja hengelliset laulut herättivät mielenkiintoa kanssamatkustajissa, ja vaunussa syntyi mielenkiintoisia keskusteluja. Omskissa viisihenkisen tiimin tehtäviin kuului paikallisessa luterilaisessa seurakunnassa työskentelevien suomalaislähettien auttaminen kaikin tavoin. Tiimi sai tehdä mitä erilaisimpia asioita aina muuttohommista opetusten pitämiseen nuortenleirillä. Lasten parissa työskenteleminen sekä vierai-

lut suomensukuisten vanhusten luona olivat erityisen mieluisia Idalle. Hänestä oli myös hienoa päästä hyödyntämään musiikkia seurakuntatyössä. Kaikkein eniten Ida kertoo kuitenkin nauttineensa vierailuista, joita tiimi teki yhdessä lähettien kanssa Omskin lähistöllä sijaitseviin pikkukyliin. Räsistyneissä kylissä oli aivan oma, karun romanttinen tunnelmansa, ja moni asia oli kuin suoraan 50-luvun Suomi-filmeistä. Joukko kyläläisiä, etupäässä vanhuksia, kokoontui erään seurakuntalaisen olohuoneeseen viettämään yhteistä jumalanpalvelusta lähetti-pastorin johdolla. Tunnelma oli kesäkuumalla tiivis! Vaikka kaikki tapahtuikin vieraalla Venäjän kielellä, tutut virret, tuttu liturgia ja ehtoollisen viettäminen kyläläisten kanssa loivat kristittyjen yhteyttä yli kulttuuri- ja kielimuurin.

Matka teki Idaan voimakkaan vaikutuksen, eikä hän pidä ollenkaan poissuljettuna vaihtoehtona sitä, että joskus itsekkin lähtisi lähetystyöhön. Lähetyskentällä teologianopinnoista olisi varmasti hyötyä ja osaamistaan saisi soveltaa monenlaisiin tehtäviin. ”Minulla ei ole mitään selkeää lähetyskutsua, mutta jos Jumala haluaa lähettää minut jossain vaiheessa, olen valmis lähtemään”, Ida sanoo. Hän yrittää olla tekemättä liian pitkälle meneviä suunnitelmia elämänsä varalle ja oppia nauttimaan nykyhetkestä. ”Unelmia saa toki olla, mutta jos rakentaa kaiken niiden toteutumisen varaan, voi pettyä pahasti”, Ida pohtii.

Ida kertoo, että olisi myös hienoa, jos hän pystyisi käyttämään työssään musiikkia, jota hän on harrastanut lapsesta saakka. ”Käyn laulutunneilla ja olen mukana houseband-toiminnassa. Nautin siitä tosi paljon,” hän innostuu.

Kuva: Vesa Ruohonen

Turva ja perusta

Uskovan kodin lapsena Ida on saanut tutustua hengellisiin asioihin jo pienestä pitäen. ”Uskovan kodin merkityksen tajuaa vasta, kun vertaa sitä muihin. Helposti sitä pitää itseltään selvänä asiana, mutta onhan se ollut tosi iso siunaus.” Vaikka kotona hengelliset asiat ovatkin olleet aina esillä, Ida kertoo itse tulleen uskoon Israelissa pidetyn rippikoulun aikana.

”Toivoisin, että Jumala saisi olla elämäni turva ja perusta, jonka varaan kaikki rakentuu. On turvallista tietää, että vaikka mitä tapahtuisi, Jumalan rakkaus pysyy. Kaikkein tärkeintä on kuitenkin saada luottaa syntien sovitukseen”, Ida pohtii.

Yksi Idalle rakkaimmista raamatunkohdista on Jesajan kirjan luvussa 54 ”Vaikka vuoret järkkäisivät ja kukkulat horjuisivat, minun rakkauteni sinuun ei järky eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi.”

Mariliina Metsävirta